

**De jury bestaat deze maand uit onderstaande leden van Transijssel.
Annet Herkert, Angel Pinxten, Melanie vd Linden, Cora Sens, Wim Geerts**

	<p>Plaats 2 Fotograaf Fred Bervoets</p> <p>Helder, duidelijk, kleurcontrasten, toch subtiel, dijkwoning, minimalisme, less is more. Ik kan er niet veel aan toevoegen, ik vind het een toffe plaat in al zijn eenvoud.</p> <p>Een beeld met een mooie vlakverdeling. Het witte huisje aan de groene dijk, steekt hard af tegen de staalblauwe lucht. De plaatsing van het huis in het beeld vind ik 'net niet', net niet symmetrisch.</p> <p>Er zijn van die momenten en omstandigheden die nooit gemist mogen worden. Dit is er zo eentje. Alles valt op zijn plek en de toegepaste compositieregels verraden een fotograaf 'die het snapt'. De kleuren zijn een heerlijk cadeau, de hoeveelheden zijn en mooi in evenwicht en tegelijk uitdagend confronterend. Boven je bank hangen!</p>
	<p>Plaats 3 Fotograaf Charlotte Koloc</p> <p>Is het een architectuur foto of is het toch urban? Het maakt niet uit. Een krachtige foto door het tegenlicht van die figuur binnen de strak gekaderde ramen, die een beetje half doorzichtig zijn. Aan de ijzeren balken en constructie kun je vermoeden dat het hier om een oude fabriek gaat. De fotograaf heeft de compositie goed gekozen, de mens staat op een prominente plek, en het gebouw krijgt ook de aandacht die het verdient. De belichting is mooi gecombineerd het daglicht samen met de neonverlichting boven de ramen.</p> <p>Foto in sepiakleuren, maar het zou zo maar kunnen dat dat niet opzettelijk is gedaan. Dat het de kleurstelling is van de ruimte en van het licht daar. Bij de man is een rood shirt te zien. Er is een mooi lijnenspel, waarbij de zwarte balken bovenin de foto diepte geven. De man geeft beweging en leven aan de foto. Daardoor wordt de strakke, grafische omgeving zachter.</p> <p>Symmetrisch beeld: man loopt door gebouw. Door het tegenlicht zien we de man in een silhouet. Dat geeft een extra dimensie aan het beeld. De vieze ramen vertellen ons iets...en prikkelen onze fantasie.</p> <p>Mogelijk is dit dezelfde Urban locatie. Leuk vind ik dat er hier gebruik is gemaakt van een figurant. De man in silhouet voor de grote raampartij. De roestbruine kleuren zijn nog zichtbaar. De compositie klopt, er is een mooie negatieve ruimte.</p> <p>Veel ramen. Een mooi lijnenspel. Warme tinten. Een man die sjokt van rechts naar links. Met deze beschrijving heb je het fotobeeld gehad.</p>

Gedeelde plaats 4 Fotograaf Charlotte Koloc

Een mooie urban foto van een oude fabriek, die niet meer in gebruik is. Je ziet mooi het verval, ik vind de kleur van de muren en ramen bijzonder, dat okergeel en die roest. Ik denk dat het niet in Nederland is maar ergens in Duitsland of Zwitserland. De compositie is goed gekozen. Er zijn geen mensen te bekennen, maar er zijn nog voldoende aanwijzingen van menselijke activiteiten in eerdere jaren. Ja op deze plek willen urban fotografen graag ronddwalen. Het wat donkere grijze weer, versterkt mooi de sfeer van verval. Het kleurgebruik is ook goed met de zachte contrasten en mooie pasteltinten.

Een mooie urban foto in HDR. De foto is goed uitgelicht en mooi scherp van voor tot achter. De kleuren komen goed uit. In de foto zit een mooie gelaagdheid en daardoor mooie dieptewerking.

Eigenlijk is het een prachtige foto. Verstilde en verlaten industrie. De tinten zijn haast 'goddelijk nostalgisch'. De compositie is fraai. Veel fotografen zeulen hun modellen mee naar deze plekken. Want die doen het zo goed in die omgeving... Nou, zonder model lukt het ook, zo laat deze fotograaf zien. je wordt benieuwd naar al die andere foto's die hier gemaakt zijn.

Gedeelde Plaats 4 Fotograaf Benno Wonink

Zwartwit straatfotografie. de via Vittoria, de straat van de overwinning, die vind je in veel stadjes in Italië. En smalle steegjes met trappen ook. Het is duidelijk in een oud middeleeuws stadscentrum genomen. De oude man heeft een stok nodig om boven te komen. Aan de natuurstenen muren zie je de geschiedenis van dit oud stadje. De stofuitrekking is goed gedaan, de keuze voor het staande kader werkt hier heel goed, je klimt zo met deze man naar boven. De zwartwit tonen zijn krachtig. De belichting is goed gedaan, want het licht kan erg fel zijn en de schaduwen erg donker, hier krijgt alles de grijswaarde die het nodig heeft.

Man loopt de trap op met lichtinval. Je voelt bijna de pijn van de oude man met het oplopen van de trap. Oude trap met een oude man. Mooie compositie en sterk gebruik van licht en donker. Scherptediepte is goed.

Prachtige zwart wit foto waarin alles klopt, de scherpte, de compositie, met de man op een mooi punt in het beeld, de lichtval waardoor de man en ook de trap goed belicht zijn, texturen zijn goed zichtbaar, er is slechts 1 uitgebeten stukje op de arm. Het zwart wit met mooie tinten.

Kijk even naar rechts en je ziet een oudere man de trap oplopen. Het zonlicht speelt in de compositie zeker mee. Er zitten speelse elementen in deze foto, maar het is weinig spannend. Het zijn van die omstandigheden dat we toch die foto maken. Het zwart wit van deze foto is dik voor elkaar.

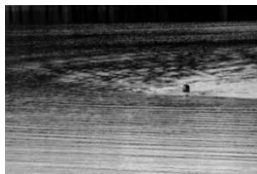
Gedeelde plaats 5 Fotograaf Evert Hendriksen

Twee oost europese vrouwen op trappen van een amfitheater. Het geheel is uitgebalanceerd, goed belicht, de structuur van de uitgehakte stenen komt mooi naar voren. Er is ook een mooi contrast tussen het stenige en hoekige en de twee dames die daar zo ontspannen met elkaar zitten te praten.

Het beeld geeft rust door de dames die op de trap zitten te praten. Zij hebben geen haast en de kijker ook niet... de mooie lichtval op de treden van de trap geeft een bijzondere sfeer aan het beeld. De kleuren in de kleding passen in het geheel. Compositie is goed. Textuur wordt bijzonder door de trappen.

We zien hier twee vrouwen zittend op een trap. In hun hand een pakje drinken, tassen staan naast hen. Hun uitdrukking is wat bedrukt. De vrouw links vertelt haar verhaal, jammer dat haar ogen gesloten zijn op het moment van afdrukken. De trap neemt een grote ruimte in, de aandacht gaat wel naar de vrouwen, zij zitten net niet in de gulden snede lijn.

Een mooie 'minimalistische' foto, we zien twee vrouwen op een lege stenen tribune. Iedereen zou hier wel even een plaatje van maken. Dat is het ook wel een beetje, een plaatje. In een spannende en verhalende foto is meer te beleven. Door het licht en dus ook schaduw, om wat te noemen. Als je zegt dat het thema 'rust' was dan klopt dat. Natuurlijk is het een foto waar je wel blij mee bent.

Gedeelde plaats 5 Fotograaf Evert Hendriks

Een rustige uitgebalanceerde zwartwit foto. De eenzame zwemmer tussen al die rimpels in het water. Het verloop van het licht in de foto is mooi van heel licht vooraan naar helemaal donker op de achtergrond. Er zit een mooi ritme in de foto. Alleen waterimpuls en die ene zwemmer, ja dat is genoeg wat mij betreft.

Deze zwemmende man intrigeert me doordat ik context mis. Dat relatief kleine koppie in die enorme hoeveelheid water. Doordat er geen oever is te zien weet je niet hoever hij nog moet zwemmen om weer bij de kant te komen. Ook het feit dat hij helemaal alleen in het water schijnt te zijn maakt dat het een eindeloze zwempartij lijkt. Hij is degene die de kringen in het water maakt. Voor mij maakt hier het verhaal de foto.

Een enkele zwemmer in een rimpelig water, we zien een grote negatieve ruimte, de man lijkt van geen opgeven. Waar gaat de man naar toe? Het zwart wit zet de foto wat dramatisch aan. Jammer van de donkere bovenrand.

Zwemmen tegen de klippen op, alleen zijn de klippen hier mooie cirkelvormen in het water. De kleinheid van de mens wordt mooi verbeeld. Hier is gekozen voor een fraaie zwartwit prent. Met een mooi verloop en in het oog van de 'waterstorm' is daar dat nietige koppie. Fijne foto.

Gedeelde plaats 6 Fotograaf Cobie Reuvers

Zwartwit, maar vooral grijstinten, sfeervolle impressie van een wandelgebied, park of bos in de mist. Ik zelf zou de foto zelf meer pit geven, want ik mis toch het zwartpunt op de foto. Het is zo egaal grijs. Maar toch het roept een verstillings op, een eenzaam gevoel krijg ik als ik naar deze foto kijk. De fotograaf heeft deze impressie zorgvuldig gecomponeerd en vastgelegd.

Een mistige mysterieuze dag in het park. Het ziet er verlaten uit. Het pad geeft een mooie dieptelijn in de foto. De bomen doen hierin niet mee. De bomen raken elkaar en dat geeft een wat rommelig effect.

De charme van mist is dat alles een andere sfeer krijgt, de fotograaf keert in zich zelf, zijn wereld wordt visueel letterlijk klein gemaakt. Een uitgelezen moment om met die subtiele tinten 'te spelen'. Het ritme van de stammen is mooi in beeld gezet en het weggetje neemt ons mee naar 'het onbekende'. Gewoon een fijne foto.

Gedeelde plaats 6 Fotograaf Hendrik Snijders

Een mooie macro opname van zwarte paddestoelen. De scherpte diepte is goed en ligt op de juiste plek. De onscherpte is groot, maar niet te groot. De tinten, pastel harmoniëren met elkaar. Zon tot blijft je bekoren, ook al heb je ze al vaker gezien.

Een macrobeeld met paddenstoelen, de moeilijkheid met macro is de scherptediepte, die is hier, op F2.8 heel smal, alleen een randje van de hoed. Er zit wel mooie diepte en dynamiek in het beeld, door de diagonale boomstam. De achtergrond vind ik wat druk, wit vraagt veel aandacht.

Paddenstoelen zijn door corona nog nooit zoveel gefotografeerd. Het was ook wel een heel mooi paddestoelen seizoen. Als je met je glaswerk, of dat nu op je smartphone of spiegelreflex is, zo weet te spelen, de kleuren en tinten zo heerlijk 'die bosgeur laat zien', dan heb je een geweldige foto gemaakt. Een toppertje.

Gedeelde plaats 7 Fotograaf Cobie Reuvers

Een mooie vakantiefoto van een oud romaans kerkje in Frankrijk of Italië. Het lijkt een relict uit het erecorona tijdperk toen we nog vrij konden reizen en rondtrekken om mooie oude kerkjes en andere gebouwen vast te leggen. Bijzonder op de foto is wat je op de grond ziet liggen, dat stukje roestige ijzer, van een oude kandelaar of zoiets. Dat dat daar zomaar ligt en dat het er wellicht ook al langer ligt. Het fascineerde ook de fotograaf, die het prominent in beeld vast legde. Het licht in het raam is uitgebeten, dat vind ik jammer maar ook begrijpelijk gezien het harde zonlicht op een zomerse dag in zuid europa.

Een verlaten kerk / klooster, herkenbaar aan de dikke kloostermoppen. Het gebouw lijkt verlaten, dikke spinraggen hangen voor de ramen waar zonlicht door naar binnen komt. Voor de graftombe (?) ligt een werkloos en roestig attribuut.

Oud en geschiedenis. Toen we nog onze vervelende medemens konden straffen met 'effectieve' middelen... De kleuren zijn warm, maar ja, in de boeien slaan was ook niet niks. Dan hebben we de foto wel besproken. Tegelijk is het goed om dit soort foto's altijd mee naar huis te nemen.

Gedeelde plaats 7 Fotograaf Hendrik Snijders

Natuurfotografie, ijsdraden of plastic net. De foto roept vragen op, waar kijk je naar, maar kan mijn aandacht niet lang vasthouden.

Ijshaar, de baard van Koning Winter. Een prachtig, maar zeldzaam voorkomend natuurverschijnsel. Tegelijkertijd is het ook een lastig onderwerp om mooi te fotograferen. In dit geval is er gebruik gemaakt van een mooie diagonale lijn en een grote scherptediepte. Elk ijshaartje is scherp, in het midden lijkt er een haarscheiding te zitten, doordat het ijs de andere kant op gaat.

Het ijshaar was veelvuldig te zien. Op het dode beukenhout wordt een natuur fenomeen in al haar schoonheid getoond. De fotograaf heeft het 1 op 1 overgenomen. Een natuurfoto die doet bewonderen en verwonderen. Niet meer en niet minder.